

Od redakcji

Od chwili, kiedy Papieska Komisja Biblijna zajęła oficjalne stanowisko odnośnie do metod i podejść do interpretacji Pisma Świętego w Kościele, nie brakuje głosów tłumaczących lub w pewnym sensie uszczegóławiających owe metody czy też podejścia. Dlatego też dwa artykuły w oddawanym obecnie do rąk czytelników roczniku „Scriptura Sacra” nadają szczególnie ton. Chodzi o opracowanie ks. prof. Janusza Kręcidła *Hermeneutyka i egzegeza biblijna w dobie ponowoczesności* oraz *Aprioryczne założenia i filozoficzne uwarunkowania metody historyczno-krytycznej według Benedykta XVI* autorstwa Sławomira Zattwardnickiego.

Te dwa artykuły sygnalizują ponadto, że „Scriptura Sacra” staje się miejscem spotkania dwóch pokoleń. Z jednej strony dojrzały i okrzepły bibliści, z drugiej strony spory szereg doktorantów, pragnących wspinać się po szczeblach naukowej drabiny. To młode (naukowo) pokolenie, reprezentowane m.in. przez: Katarzynę Bagrowską (*Prorocki wyrok na biblijny Sydon [Ez 28,20-23]*), Krystynę Kern (*Owoce Ducha Świętego w Ga 5,22-23*), Sebastiana Malkusza (*Druga pieśń o cierpiącym Słudze Pańskim [Iz 49,1-6 (7-13)]*) czy też wymienionego wcześniej Sławomira Zattwardnickiego, zdradza w pewnym sensie warsztat metodyczny swoich mentorów i ośrodków naukowych, z których się wywodzą. Redakcja udostępnia im z radością swój areopag, sugerując, by zwrócili uwagę na proponowane narzędzia suplementarne do dotychczas stosowanych metod.

Przez długie lata założyciel i pierwszy redaktor naczelny „Scriptura Sacra” – ks. prof. Janusz Czerny, proponował analizę lingwistyczną wraz z klasycznym podziałem na analizy: syntaktyczną, semantyczną i pragmatyczną. Propagowanie tej metody widzimy wśród promowanych przez profesora uczniów publikujących przez lata na łamach tego czasopisma. Od nowego numeru chcielibyśmy zwrócić uwagę na zastosowanie retoryki biblijnej i semickiej, a także grecko-rzymskiej w badaniach tekstu biblijnego. Wydaje się, że oficjalnie założone 16 marca 2006 r. stowarzyszenie *Society for the Study of Biblical and Semitic Rhetoric* (RBS), nie ma jeszcze w Polsce naukowej tuby do promowania swoich osiągnięć. Stąd apel do Czytelników, którzy specjalizują się w tego typu analizach, aby zechcieli podzielić się z nami swoimi osiągnięciami na łamach „Scriptura Sacra”.

Nie chcemy przez to zerwać z typem dotychczas publikowanych badań, takich jak opracowanie ks. prof. UKSW Franciszka Mickiewicza *Centralne miejsce krzyża w teologii św. Pawła* czy ks. prof. Mariusza Rosika *La donna sirfenicia o cananèa? Il paragone sinottico tra Mc 7,24-30 e Mt 15,21-28*. Oba, niemalże klasyczne, tematy poprowadzone w świetle metody historyczno-krytycznej, mogłyby zostać dodatkowo rozświetlone – w pierwszym przypadku przez zastosowanie wiedzy płynącej z retoryki grecko-rzymskiej, a w drugim przypadku przez zastosowanie retoryki semickiej. Na pograniczu metod staje Mirosław Rucki wraz z analizą „*Modlitwy Pańskiej*” w kontekście mentalności żydowskich adresatów Ewangelii Mateusza.

Nie niszcząc niczego z dotychczasowego naukowego dziedzictwa publikowanego na łamach rocznika „Scriptura Sacra”, a poświęconego studiom biblijnym promowanym przez Wydział Teologiczny Uniwersytetu Opolskiego, pragniemy otworzyć się na nowe trendy kryjące się pod ogólnym mianem „retoryka”.